

Onderwerp **Beleidsnotitie Wmo in Vitale Buurten**

Secretariaat

Leden van de gemeenteraad en
College van Burgemeester en Wethouders

Postadres
Postbus 268
9700 AG Groningen

Bezoekadres
Europaweg 8

E-mailadres
p.mulder@ocsw.groningen.nl

Telefoon (050) 3676119 Bijlage(n)

Ons kenmerk OS 10.2194196

Datum 2 maart 2010 Uw brief van

Behandeld
door P Mulder

Geachte leden van de raad, geacht College,

De beleidsnotitie Wmo in Vitale Buurten is in diverse projectgroepen van de Ouderenraad besproken. Daarbij is ook de Evaluatie beleidsnota Anders en Beter betrokken.

Wij onderschrijven de beleidsuitgangspunten die ook al in het Wmo meerjarenprogramma zijn vastgelegd en we zijn het eens met de speerpunten. Wij vinden dat de gemeente goed omgaat met het probleem van de “ombouw” van de AWBZ naar de Wmo. Wij erkennen nut en noodzaak van een eenduidige aansturing. Kortom, het beleid is prima maar hoe staat het met de uitvoering?

Wij constateren in diverse nota's en beleidsplannen zoals Zorgen voor Morgen, het Nieuw Lokaal Akkoord, het Wmo meerjarenprogramma en nu ook de Wmo in Vitale Buurten dat veel nadruk wordt gelegd op signaleren, informeren, activeren, maar wat er met die signalen gebeurt is niet helder. Dan wordt verwezen naar de verantwoordelijkheid van de individuele burgers c.q. wijkbewoners voor hun eigen situatie en hun wijk. Zij worden geacht zich op vrijwillige basis in te zetten voor hun “vitale” buurt. En dat doen ze ook, kijk naar de vrijwilligers bij de Stip's, de ouderenbezoekers, de mantelzorgers en vrijwillige thuishulpen. Maar je kunt als overheid niet tot in het oneindige een beroep doen op vrijwilligers en dan verwachten dat zij, zonder professionele begeleiding en coördinatie, de wijk activeren, een buurthuis runnen en ook nog eens nieuwe activiteiten ontwikkelen. De verwachtingen zijn veel te hoog gespannen en niets is frustrerender voor een vrijwilliger dan niet kunnen voldoen aan gestelde (onterechte) verwachtingen. Dat leidt tot leegloop bij vrijwilligers en afbraak van een op gang gezet proces. Wij zijn dan ook blij met de voorstellen resulterend uit de evaluatie Anders en Beter. Het actieprogramma uit Vitale Buurten – actie 1 t/m 10 – biedt hoop op verbeteringen.

Wel plaatsen wij enige kanttekeningen.

De voorkeur voor informele boven professionele ondersteuning die uit de nota spreekt mag geen dogma worden; informele ondersteuning moet gepaard gaan met professionele begeleiding van de vrijwillige ondersteuner(s) om de continuïteit te waarborgen.

Wij maken ons zorgen om de toegankelijkheid van accommodaties.

Activiteiten zullen bij voorkeur plaatsvinden in de (gesubsidieerde) wijkaccommodaties. Die moeten dan wel open zijn op tijden dat de wijkbewoners er gebruik van kunnen maken, dus ook in de avonden en weekends; en ze moeten toegankelijk zijn voor mensen met een beperking.

De meeste accommodaties zijn op zijn best open tijdens kantooruren, De Holm is niet bereikbaar voor mensen met een motorische beperking. Voor specifieke groepen zoals ouderen is een Vensterschool niet een uitnodigende accommodatie voor de ontmoetingsfunctie overdag. Of gaan de accommodaties vóór de mensen?

Ouderen zijn best in staat een activiteit zelf te organiseren. Maar waar het gaat om continuïteit, om iets meer dan puur recreatieve activiteiten en om vernieuwende activiteiten is professionele ondersteuning op wijk- of stadsdeelniveau wederom onontbeerlijk. Wij willen de ouderenwerker terug! Het aanbod in een wijk moet inspelen op de wensen van bewoners, wordt gesteld. Hoe is te achterhalen wat de vraag is in een buurt/wijk anders dan het al bekende? Een proactieve houding van de beroepssector is gewenst.

We hebben de afgelopen jaren veel te maken gehad met projecten die, wanneer ze eenmaal goed van start waren gegaan, moesten stoppen omdat de subsidiëring ophield. Het voortzetten van het Nieuw Lokaal Akkoord is ook zo'n project waarover de discussie gaat losbarsten. Op de weg naar werkelijk vitale buurten moeten activiteiten, projecten, ondersteuning etc. gegarandeerd zijn.

Er dient controle te zijn op kwaliteit van de uitvoering, zowel van professionele activiteiten als van het vrijwilligerswerk. Vroegtijdig opsporen van verspilling, versnippering en overlappingsen maakt daar deel van uit.

Bij een evaluatie van een project zeggen aantallen niet alles. Maar om een activiteit als de huisbezoeken aan alleenstaande 75-plussers op waarde te kunnen schatten is het nuttig te weten hoeveel bezoeken zijn afgelegd door hoeveel ouderenbezoekers, hoeveel verwijzingen naar hulpverleners zijn uitgegaan en opgevolgd etc. Wellicht zijn ook adressen van allochtone ouderen bekend, die bezocht moeten worden, maar die dit niet willen en ook niet reageren. Wat wordt er verder mee gedaan, worden deze mensen geregistreerd?

Wij pleiten voor een volgsysteem van verhuizende ouderen. Wanneer ouderen moeten verhuizen omdat in hun wijk geen passende woonruimte is, leidt dit vaak tot vereenzaming. In de nieuwe buurt hebben zij geen contacten en hun aanwezigheid is niet bekend bij de wijkorganen. Er zou vanuit de oude wijk een seintje moeten gaan naar de nieuwe wijk zodat nieuwe bewoners opgevangen en wegwijs gemaakt kunnen worden.

Tot slot, soms lijkt het alsof met 'welzijn nieuwe stijl' alles anders moet. In veel wijken is al een oude infrastructuur van welzijnsvoorzieningen aanwezig

die het waard is bewaard en uitgebouwd te worden. Laten we daar gebruik van maken en niet voor ieder probleem opnieuw het wiel uitvinden.

Met vriendelijke groet,

Aletta van der Stap,
Waarnemend voorzitter

Henk Hamming,
voorzitter projectgroep Zorg